

[Johan Philipsen.]

personer, der egner sig til at forske på et bestemt område, må det være en af deting, vi skal vælge efter. Folketinget skal have en oversigt over forskningen til vurdering af det, for det er folketinget, der skal bevilge pengene. Men jeg mener ikke, at folketinget eller et udvalg i folketinget egner sig til selve det at bestemme, hvad vi skal foretage os, det må være Forskningens Fællesudvalg, der skal gøre arbejdet for os, og for at forhindre, at det efter en årrække skulle blive for ensidigt, har man ment, at det vil være rigtigt at gøre forandring i den personkreds, som Forskningens Fællesudvalg består af.

Vi kan jo ikke her i landet planlægge efter visioner, men vi kan vel i udvalget diskutere så længe, at vi får en nogenlunde konkretisering af det, vi kan gøre; visioner er jo meget i familie med kællingen med glaskuglen.

I øvrigt vil jeg sige, at det er historikernes privilegium bagud at kunne konstatere en udviklingslinje, men jeg erkender, det er af værdi, at vi får viden om udviklingen så tidligt som muligt, også fordi vi har et investeringsomfang, der stadig vokser.

Til allersidst kun denne bemærkning: det, der gør livet værd at leve, er trods alt, at vi ikke kender fremtiden, eller for at sige det på en anden måde: man møder gudskelov altid en ny spændende pige ved det næste hjørne.

Samuelson: Jeg skal ikke fortsætte hr. Johan Philipsens sidste lyriske betragtninger, men sige, at også vi i det radikale venstre stiller os positive over for forslaget om fremtidsforskning. Vi afventer nu den omtalte rapport i løbet af en måneds tid, og vi håber derved at kunne nå frem til en afgrænsning og en prioritering af de opgaver, der forestår.

Med hensyn til dannelsen af en særlig fond vil jeg ligesom sidste år tage forbehold over for det. Jeg tror, det er rigtigt, at vi koncentrerer de midler, der er til forskningen. Nu har vi jo netop arbejdet på at få ophævet Rask-Ørsted Fondet, og når vi har haft et stort arbejde med det, mener jeg ikke, der er nogen grund til at lave en ny fond.

Med disse ord kan jeg anbefale forslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Ove Munch: Ligesom de øvrige ordførere kan jeg meddele, at vi ser på forslaget med sympati, eller måske mere præcist: vi ser med sympati på de intentioner, der ligger bag.

Selve tanken om en fond forekommer mig ligesom de øvrige ordførere noget uklar. Da det tilsvarende forslag var til behandling sidste år, foreslog mit partis ordfører, hr. Morten Lange, at man lavede en fond på 1 kr. og til gengæld fik en effektiv og fremsynet fondsbestyrelse, og det forekommer mig, at det er ord, der stadig væk har gyldighed. Der er ikke fremkommet noget, som giver konkret indhold i fondsforslaget.

Forslagets overskrift er måske lidt misvisende. Det ser ikke så meget ud til at dreje sig om udforskning af fremtiden som det at finde udviklingstendenser i samfundet, og i den forbindelse må man jo tage planlægning af problemløsningen med; de to ting må høre sammen.

Vi vil naturligvis med velvilje deltage i en drøftelse af forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Holst): Jeg kan se både på klokken og på antallet af tilstedeværende i salen, at det nok er lovlig sent at behandle et spørgsmål som fremtidsforskning nu. Jeg tager det imidlertid ikke som udtryk for den indstilling, medlemmerne har til selve begrebet fremtidsforskning, men som et udtryk for, at man er optaget andre steder på denne fredag over middag.

Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere for deres vurdering af selve begrebet fremtidsforskning, og her vil jeg gerne starte med undervisningsministeren. Vi er meget glade for, at undervisningsministeren har været indstillet på at lade Forskningens Fællesudvalg se nærmere på både de nuværende opgaver og mulighederne for at etablere en fremtidsforskning. Vi afventer altså disse vurderinger og retningslinjer, siger undervisningsministeren, og jeg er derfor lidt ked af, at der lige derefter nævnes en hel række områder, som man med meget, meget stor ret kunne sige der også skulle forskes i. Grunden til, at jeg er ked af det,